e-Literar ing 51

CERCUL SCRIITORILOR INGINERI din A.G.I.R.

Supliment literar al revistei *UNIVERS INGINERESC* - Publicaţie trimestrială, Anul 14, Nr. 51 – 2025

„Universul este ciclic, omul, la fel; doar Dumnezeu ne vrea exponenţiali".

Nicolae VASILE – fondatorul publicaţiei

Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI

Editorial

Capacitățile personale și viața

Sunt oameni care, când se hotărăsc să renunțe la o oportunitate greu de gestionat sau orientată spre un obiectiv dificil de atins, se lamentează continuu, comparându-și talentele sau capacitățile personale cu ale altora. Și, în acest caz, cu ale unor specialiști sau ale celor mult mai pricepuți, pe moment, decât ei. Aceasta pentru a putea renunța, cumva, în liniște, fără prea multe păreri de rău, deoarece, nu-i așa, nu le sunt îndeajuns, cred ei, propriile puteri nici măcar pentru a-ncepe, darămite pentru a se așeza pe un drum victorios în viață.

Și-uite-așa se duc, rând pe rând, șansele, fără ca măcar să se fi luminat puțin calea spre o direcție mai bună sau mai capabilă să schimbe starea de fapt în care se află, în mod curent, persoana respectivă.

Și dacă peste o astfel de stare a lucrurilor se mai adaugă și o anumită bunăstare moștenită sau chiar obținută pe parcursul vieții, care să-l situeze binișor pe un plan mulțumitor: adio, evoluție; bun venit, frustrare – ceva mai târziu.

Ei bine, hotărârea de a participa la activitățile unor grupuri de oameni, având preocupări asemenea, precum ale noastre, și mă refer la cele două cercuri ale scriitorilor-ingineri „**Literar ing**" și „**Ing Epigrama**" nu reprezintă numai un refugiu sau exersarea unui hobby de ocazie. În timp, aici, s-au creat scriitori și jurnaliști care au acumulat mulți ani de lucru și de bucurie a participării împreună la dezvoltarea unei comunități deschise la nou și la vizitatori iubitori de literatură și jurnalism, iubitori ai scrisului și cititului.

Căci nu e deloc de neglijat o atenție către capacitățile personale, chiar dacă viața pare că ne-a așezat în zona plată a unei oarecare mulțumiri, cu tot ce înseamnă o poziție socială de nivelul lui *am tot ce-mi trebuie*... După care se poate adăuga șirul de gânduri: am o casă plăcută și parcă aș vrea mai multe camere, *dar e bine și-așa*; am o mașină cam de mulți ani și parcă aș vrea una mai nouă, *dar*, iarăși, *e bine și-așa* etc.

Și-apoi, știm multe exemple de acest tip expuse chiar de cei care ne povestesc de ce anume nu au ales diversele posibilități care le-au ieșit în cale de-a lungul timpului.

Dar aici, intervin, din nou, și spun că împreună cu colegii mei, creatori de literatură, am ales o cale care să ne dezvolte personal și să ne ajute să evoluăm, cât de mult putem noi, în direcția aleasă.

Am ales un drum care nu e simplu și care ne-a așezat, cândva, la începutul lui, din nou, la start, la vârste avansate deja. Dar, când am simțit cât e de împlinitor, am continuat cu din ce în ce mai mult curaj, chiar dacă există mereu riscuri, iar munca e continuă.

Iar dumneavoastră, cititorii noștri, sunteți mereu bineveniți, nu neapărat pentru a ne evalua operele, deși e inerent acest lucru, ci pentru a ne uni capacitățile personale în a ne îmbunătăți împreună viața, și așa mult prea tumultoasă, parcă, în ultimii ani.

Iată, ne putem sprijini unii pe alții și ne putem bucura împreună în această perioadă de bilanț, finală, a anului 2025.

Și e, din nou, o bucurie să vă scriu și să vă urez:

LA MULȚI ANI!

Un An Nou frumos și pregătit pentru împliniri deosebite

Viorel MARTIN

PIXUL ȘI IMPRIMANTA

Un pix cu pastă, nu prea nou,
Stătea la mine pe birou,
Alături de o imprimantă,
Modernă, nouă și savantă...

Care-l certa printre strănuturi
Și îl lua mereu la șuturi:

– De ce mai stai, sărmane moș,
Aici, pe masă, lângă noi
Și nu te-au aruncat la coș,
La tomberonul de gunoi?

Nu vezi că eu, de la-nceput,
Fac zeci de pagini pe minut?
Scanez, în ciuda tuturor,
Scot copii negre și color?

Că sunt modelul cel mai nou
Și sunt regină la birou?...

Dar până s-a sfârșit frecușul,
Văd că s-a terminat cartușul
Și-aveam o cerere, urgent,
S-o duc la forul competent.

Cum n-aveam timp o săptămână,
Cu pixul o scrisei de mână...

MORALA: Chiar de suntem moși,
Să nu ne aruncați la coș,
Fiindcă nu se știe când
Vă ajutăm c-un sfat, c-un gând!

DESCÂNTECUL APEI

Apă frumoasă, apă curată,
Apă de la Dumnezeu,
Adu-mi puterea ta minunată,
Vindecă trupul şi sufletul meu!

Apă lumină, apă idee,
Apă cu busuioc,
Adu-n făptura mea o scânteie
De pace şi de noroc.

Apă iubire, apă sfinţită,
Picături preacurate,
Adu-n făptura mea obosită
Valuri de sănătate.
Vindecă-mă de singurătate!

S-aduci bucurie în sufletul meu,
Adu speranţă, adu iubire
Picură picuri de nemurire,
Apă minune, apă de la Dumnezeu.

Autoepitaf

Am strâns în viaţă mult şi bine,
Am tras mereu ca un măgar,
Dar n-am luat nimic cu mine...
Că mi-a fost lene să le car!

Preietenii mei

Ieri mă chemau şi nu prea rar,
La discotecă şi la bar,
Azi ne-ntâlnim mai abitir...
La parastas şi cimitir!

De ziua inginerilor

Constat un lucru nemaiîntâlnit
Ce mă uimeşte, practic, ceas de ceas:
Că fabricile s-au cam prăduit,
Dar inginerii ... văd că au rămas!

Liviu ZANFIRESCU

ÎNCĂRUNŢIND

Într-un amurg, drum hibernal
Iubirea-ncărunţind... a nins
Iar eu încerc sentimental
Să o cuprind în necuprins

În fulguială cu „scandal”
În zurgălăi de timp nestins
Zăresc Esenin pe fundal
Dintr-o Taiga de necuprins

E viscol plin de „carnaval”
Cu fulgii în duel m-am prins
Şi am ajuns greu în final
Să te cuprind din necuprins

Ca o nălucă te-ai destins
Peste omătul sideral
Ningea cuprins de necuprins
Ca într-un tainic ritual?!...
. . . . . .
Iubirea-ncărunţind ... a nins
În fulguială matinal
În zurgălăi de timp nestins
În viscol plin de „carnaval”
Într-un TRECUT - drum hibernal
Când te-am cuprins de necuprins
Încărunţind doar natural ... natural!...

Corneliu CRISTESCU

ODĂ DURERII MELE

(După: *Mihail Eminescu*)

Nu speram s-ajung a nu trăi cândva,
Credeam că-s veşnic tânăr, că pot aşa ceva,
Visam şi chiar credeam în soarta mea;
S-ajung chiar cineva!

Dar s-a-ntâmplat să îmi ajungi în faţă,
Şi-n inimă simţii un atentat la viaţă.
Simţii durerea şi moartea cum mă-nhaţă;
Mi s-a rupt o aţă!

În inimă şi-n suflet durerea s-a postat,
Un foc lăuntric, atunci, m-a-nveninat,
La viaţa mea, păream ameninţat;
Dar eu am rezistat!

De doctori ajutat, trimişi de Dumnezeu,
Mi-am revenit curând, momentul a fost greu.
Putea fi mult mai rău, am înţeles şi eu;
Voi mulţumi mereu!

Lăsa-voi totu-n urmă, recentul meu trecut,
Uita-voi, deci, şi chinul şi locul cel durut.
Revin iarăşi la viaţă, la tot ce eu am vrut;
O iau de la-nceput!

Ovidiu M. CUREA

Muzeul

atâtea poze
tablouri rame atârnate cu cercel
nu găsesc niciunul
în care să te văd în el

pe coridoare nesfârșite
cu ușile deschise la perete
nu se-aude nici un pas
nici o părere de parfum
sau foșnet de mătas

aceeași mină tristă
de custode înrămat de viu
păzește plictisit o ușă
îmbrăcat în negru - vișiniu

și trec în altă sală
și în alta
și în alta
dar muzeul are încă un etaj
și nici parterul nu e gata
așa că mai departe trec prin fața lor
tablourile să mă vadă
să mă privească din profil
din față și din perspectivă
o pânză ridicată-n port
și plecată în derivă

e aproape ora opt
muzeul stă să se închidă
dar nu e nici o vorbă
că sub văruitele tavane și sub grinzi
eu nici pe mine nu mă văd
nu mă zăresc în matele oglinzi

dar mâine vor veni și alți vizitatori
să-și caute ursita și chemarea
să își vadă rostul
și vor găsi din întâmplare
într-o sală
chipul nostru

N-am să mă întorc

am să vin
am să revin
am să trec prin parcuri
librării și cârciumi
voi citi și voi bea vin

voi visa cum voi iubi
cum ai să fii atunci când te voi întâlni

am să te-aștept la ceas
la Universitate
de mână vom pleca apoi
la Patriala film
sau Scala
cu Mastroiani Cardinale
cu Brigitte și cu Delon
jucând în rol
după care la Casata
ne vom așezala un profiterol

alături la bibliotecă vom citi-mpreună
integrale curbe și eforturi
cu măsura câmpului electric
și cu glasul inimii simetric
vomzbura din nou departe
geniali încrezători
puternic strâși în brațe
cu nimic și nimănui datori

negreșit am să mă-ntorc acolo
într-o noapte la un ceai cu dans și fum
unde-o catifea albastră
mlădia pe Dancing Queen
Ma Baker Boogie și Rasputin

te-ai trezit așa devreme
e duminică și avem vreme
hai atunci să mergem
încă-o zi așteaptă s-o culegem
să o luăm din parc de pe alei
de pe-o stardă din Domenii sau din Tei
este încă timp
nu-i nici o grabă
n-ai de ce să fugi degeaba
nu ne trebuie nici ceas la Universitate
și nici film la Patria sau Scala

și totuși nu
n-am să mă-ntorc
nu mă duc-napoi cu anii și cu zile
unde am trecut și unde voi fi fost
e inutil e fără rost
amândoi suntem de mână
și-i de-ajuns
eliniște e bine
ești alături
ești cu mine.

Niculina CROITORU

Aş vrea să ştiu

Aş vrea să ştiu, de ce nu ştiu
Că-n dragoste am fost nătângă,
N-am lăsat inima să plângă;
Acum de-aş vrea, e prea târziu!

Aş vrea să ştiu, de ce n-am spus,
Că o vedeam, chiar şi în vise,
Trădarea ce mă otrăvise!
Eu am ascuns şi am surâs.

Aş vrea să ştiu că nu-l târziu,
Să pudrez aripi de speranţe,
Lăsându-le să se înalţe,
Sau să-nflorească un pustiu!

Aş vrea să ştiu cum să momesc
Timpul zorit, să mai adaste,
Luîndu-mi suliţa din coaste,
Să-mi dea un veac să mai iubesc!

Aş vrea să ştiu, dar nu mai vreau,
Că de mă tângui nu m-ajută
Zadarnic intru-n vreo dispută,
Ştiu … voi primi numai ce dau!

Constantin Nicolae GAVRILESCU

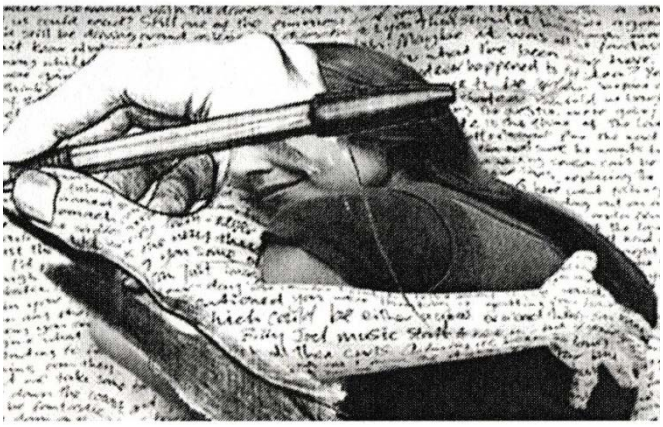
E uşor a scrie-n versuri...

E uşor a scrie-n versuri pe un petec de hârtie
ce îngălbenit de vremuri va rămâne-o poezie,
pentru fata cea bălaie ce cu tronc pică acum,
pleacă inima, e vie, ritmul bate bum bum bum.

Pentru cei ce o viaţă au primit semnal de-amor
cum iubirea o să pornească din al inimii fior,
e uşor a scrie-n versuri, că a vrut doar un sărut,
aşteptând din cer să pice, gura fetei, ar fi vrut!

Vine ea ca o răsplată tocmai când nu te aştepţi
Se-ntâmpla demult, odată, şi rămase doar în cărţi,
cea poveste adevărată cu-n băiat şi cu o fată
ce-şi doreau doar un sărut, doar atâta ar fi vrut.

E uşor a scrie-n versuri pentru cei ce ştiu s-asculte,
câte multe înţelesuri printre rânduri multe, multe,
spuse-n şoapte minunate, aventuri de altă dată
sau îndemnuri minunate de-a iubi pe draga fată.

Adina CRISTEA PALADA
Paris – FRANŢA

An poznaş, cârcotaş

Stelele somnoroase își scutură penele geroase peste câmpiile seci, peste ideile reci și creează **ianuarie**.

Din râsul nopților șifonate de impresii scărmănate care bat toaca zadarnic în gerul amarnic apare **februarie**.

La colțul aurorei albastre ce străluce pe astre coboară alene fulgi de lumină diamantină în prag de **martie.**

Și-atunci, cu hieroglife vaporoase ale florilor curioase din pajiști și copaci triști, irealiști își face apariția **aprilie.**

Ce n-apucă să zică vai, c-apăru și luna **mai.**

În rochie de fantezie pe-o concluzie târzie, între nori de micșunea și zenit de gălbenea, vine sprinten **iunie.**

Iar cea durdulie și mult prea hazlie din povești moldovenești boierești, iat-o și pe **iulie**.

Cu creneluri de vitralii colorate-înflăcărate ale zilelor irizate, mult parfumate, apare **august**.

În fosforescența apusului lunatic, roșiatic dar zănatic al munților de catifea, se zărea **septembrie.**

Iar în spectrul tulburos și umbros al toamnei cu miros de stânjenei, **octombrie** se înfiripă.

Nu pentru mult timp, că în contratimp
cu curcubeiele fosforescente în tente stridente, **noiembrie** e aici.

Pentru ca să facă loc, fără pic de echivoc, petalelor hoinare de ger trimise ca mesager de către **decembrie**.

Cornelia Violeta POPESCU

Reverie de Crăciun

Am agățat pe ramuri,
Azi, în bradul de Crăciun,
Podoabe scumpe, globuri
Ce de-o viață le adun.

Aceeași barză, dragă
De când eram de-o șchioapă,
Papuceii cât o fragă,
Cu străluciri de apă.

Ciupercuțele surori,
Sprijinite-n cleștișor,
Fluturașul prins în flori,
Fermecatul peștișor.

Conuri multe, mari și mici,
Inimioare de la tata,
Amintiri de la bunici,
Prețioase ca agata.

Stele magice și vii,
De la mama, de demult,
Clopoțeii argintii
Legănați într-un tumult.

Ghirlandele lumină
Își prind în reverie
Feeria lor deplină,
Ca și-n copilărie!

Nicu DOFTOREANU

TANGOU CU ECOU SUBTIL ȘI... STIL

În clipa când nemărginirea
S-a înhăitat cu **FERICIREA,**
Care-i cochetă din născare,
Am renunțat la...nemișcare
Și mi-am lăsat suflet-atins
De sentimentul necuprins
Desprins din **DORUL** acuzat
Că visele sunt de furat!
Ar merita o consemnare
Această simplă întâmplare
În care soarta te-a împins
Din frica de-a nu fi respins.

În clipa când nemărginirea
A dat deoparte **FERICIREA**,
Eu sunt convins c-ai regretat
Că n-ai iubit cu-adevărat!
Considerând că-i... demodat
Și nu-i de modă consacrat.
Dar,
  timpu-ți va schimba tiptil
Mentalitatea...
  luând abil
MOMENTUL PRIM, de neuitat,
Al dragostei ce-ar fi lăsat
Amprenta pe tot ce-i util
În...
  inocența de copil,
Și îți va modela constant,
Tot ce în urmă ai lăsat.

În clipa când nemărginirea
Ți-a dovedit că **FERICIREA**
Nu este doar ecou subtil
Al strigătelor ce au... stil,
Ai revenit la sentimentul
Că ăsta este chiar momentul
Prezentului promis... de firea
În care numai ***AMINTIREA***
Dă clipa... şi nemărginirea.

Ovidiu ŢUŢUIANU

Blonda și anunțul la radio

Cu ani în urmă, într-o dimineață,
Când iarna-și-arăta albita față,
Doi soți serveau alene mic dejunul;
Era tăcere, nu vorbea niciunul.

Ei ascultau ce crainicul indică,
La postul radio din urbea mică.
Dar la final, veni anunț alertă,
O știre alarmantă, nu ofertă:

„Azi stratul de zăpadă va fi mare
Și Primăria face o chemare:
Pe dreapta la mașini e-nșiruirea,
Să poată opera deszăpezirea!”

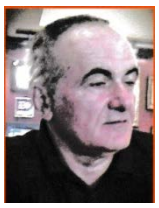
Iar blonda Mary, soață săritoare,
Îndeplini chemarea cu rigoare.
Așa că soțul John servi „deliciu”,
Și o porni pe jos l-al său serviciu!

A doua zi, zăpada-i tot mai mare
Și Primăria face iar chemare:
„Pe stânga la mașini e-nșiruirea
Să poată opera deszăpezirea!”

Și blonda Mary, soață săritoare,
Se conformă chemării cu rigoare.
Iar bietul John reia acel „deliciu”,
Plecând pe jos, alert, l-al său serviciu!

A treia zi: zăpadă dar și țurțuri,
Deci, Primăria dă din nou anunțuri.
Dar dintr-odată radioul tace,
Iar Mary nu mai are deloc pace:

- Vai, nu mai știu ce facem cu mașina,
Și John, nu mi-ar plăcea să am eu vina!
- De ce te-agiți, și-atâta implicare?
Garajul nostru-i locul... de parcare!

Adrian MANOLACHE

Sonetul călătorului înaripat

O, zări albastre pe care navighează a nu ştiu câta oară,
Fără odihnă-n repetate rânduri, cu multă trudă şi eforturi,
Cel care înţelege cum poate ţine-n frâu timpul ce zboară,
Pe aripi nevăzute către necunoscute, îndepărtate porturi,

Al zilelor şirag ce se perindă în perpetuu zor, dar şi agale,
Ştiute din bătrâni albe, sau negre, în labirintul vieţii rătăcite,
Parcă mereu aceleaşi în măsură, dar totuşi inegale
Pe care **Cel fără prihană** le aduce din eter şi-n haos le trimite!

Ca un Icar plin de curaj, el trece prin necunoscute porţi,
Fără de preget unde totul e adus şi alungat cu timpul
Spre ţărmuri neştiute unde veghează îngeri morţi,

Acolo unde oamenii sunt vindecaţi şi-ating Olimpul!
Doar **El, Poetul,** purtând în suflet bucurii secrete,

Precum un zeu păgân îşi etalează cântul prin sonete!

Rondel despre începutul mult visat

Supremă bucurie, e începutul ca un har divin
Mult aşteptat, râvnit şi plănuit în minte,
Când parcă un înger se pogoară din ceruri lin
Stârnind în noi emoţii şi nebănuite simţăminte,

Revarsă fericirea din cornul abundent, preaplin
Când fără griji, sau temeri, fără de veşminte,
Supremă bucurie adusă de un sol divin,
Purtându-ne pe aripi când înapoi, când înainte;

Magnifice senzaţii nemaitrăite ne zdruncină, ne vin,
Frisoane reci şi calde ne lasă fără de cuvinte!
Dar desfătarea peste o vreme doar, se pierde din senin,
Şi-apoi dispare, ca o fantasmă de vis printre morminte!

Suprema bucurie e începutul poate, al unui nou destin!

Florentina CUTEANU

Ai rămas, căsuţa mea...

Ai rămas căsuţa mea, tăcută,
Încălzită doar de-o amintire;
Duşumeaua de cuvinte mută,
Suferă din lipsă de iubire.

Pe icoana atârnată-n dungă,
Lacrima de Christ e troienită;
Mâna mamei praful nu-l alungă,
Că-n sfârşit şi dânsa-i odihnită.

La fereastra dinspre râu suspină
O perdea desprinsă de veşminte;
Ea în suflet îmi cernea lumină
Când îmi încolţeau doi ochi în minte.

Erau negru fir de întuneric,
Dintr-o noapte-a tinereţii zămislit;
Când iubirea intră pe generic,
Te transformă-n Prometeu înlănţuit.

Ai rămas căsuţă, tristă ca un dor
Purtându-şi povara-n lumea mărginită;
Curtea neuitării plânge sub mohor
Şi-un reproş suspină-n cheia ruginită.

Interviu-blitz, din 7 întrebări,

realizat de **Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI**

cu

Nicu DOFTOREANU,

inginerul-poet, îndrăgostit de tangou:

„Creațiile poetice trebuie să ne poarte de la deznădejde la extaz, de la copilărie la bătrânețe, de la depresie la fericire, de la mister la realitate sau de la speranță la împlinire pentru a scoate în evidenţă frumuseţea cuvintelor şi profunzimea trăirilor."

1) ***Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI:*** *De când și de ce se află atât de persistent tangoul în poezia dvs.?*

Nicu DOFTOREANU: Tangoul este pentru mine o stare de spirit. Cred că începe la pieptul mamei, e prima și singura atracție divină.Tangoul e singurul dans care te apropie de Creator. Nu știm de ce, mulți dintre noi dăm vina pe muzică și ritm, însă tangoul e trinitate de vibrații între muzică, pași și bătăile inimii care toate intră în rezonanță, fuzionează energia și ia contact cu originea, cu geneza. E o sfințenie!

2) ***MMC:*** *Care sunt temele poeziilor dumneavoastră, ce se pot asimila în comuniunea cu acest dans pasional?*

ND: ***"Habent sua fata libelli"*** - spuneau latinii, adică **au și cărțile soarta lor,** sau parafrazând, au și dansurile un mod de a locui în comunitate mereu! Din capul locului spun că nu mi-am propus o anumită temă, ci doar câteva vorbe de bună întâmpinare pentru cititori și câteva gânduri bune cu o explicită impetuozitate poetică. De multe ori, m-a încercat spaima că viața este de fapt o copy-paste, că am mai bifat o zi, că merg la culcare și că mă voi trezi tot „ieri". Numai că în universul zilei, cu tot ce înseamnă: timp, pasiune, dragoste, nedreptate, război, posibilitate a unor întâmplări relative și absolute ca moartea, frământările lăuntrice m-au împins să pun înainte de toate romantismul. Așa că, pentru a răspunde concret la întrebarea Dvs., „nimic din ce este omenesc nu mi-e străin"!

3) ***MMC:*** *Am văzut că porniți poeziile cu un motto și sunt autori care vă inspiră în a le folosi cunoașterea și a o aprofunda în construcțiile dvs. lirice.*
Descrieți-ne și nouă acest proces de selecție și cum se integrează textul ales în poezia construită.

ND: Nu toate tangourile încep cu un ***"motto"...*** dar este adevărat că marea lor majoritate îl au fiindcă cred că am găsit o modalitate simplă de a atrage atenția cititorului spre tema principală a poeziei. Creațiile poetice trebuie să ne poarte de la deznădejde la extaz, de la copilărie la bătrânețe, de la depresie la fericire, de la mister la realitate sau de la speranță la împlinire pentru a scoate în evidenţă frumuseţea cuvintelor şi profunzimea trăirilor. Motto-ul are tensiune și suspans îmbinând armonios cele trei ipostaze preluate ulterior prin versuri: a iubirii, a dragostei în Dumnezeu și a zâmbetului.

4) ***MMC:*** *Când ați publicat prima carte și ce cărți ați scris până acum? Care este cea pe care o considerați cea mai reprezentativă pentru dvs.?*

ND: Cartea de debut ca autor am publicat-o în anul 2002! Antologiile nu se pun la socoteală! Volumul se numea simplu ***„Tangouri”***. Până în prezent, am publicat 21 de volume de poezii... toate conținând în titlu cuvântul prim: *tangou*. Este greu să fac o ierarhizare legată de acest subiect, dar ca întotdeauna prima dragoste rămâne și cea mai reprezentativă, așa că răspunsul este: următoarea carte!

5) ***MMC:*** *V-am cunoscut acum mai mult de un deceniu la „Literar ing”, cercul nostru de scriitori-ingineri, dar participați și la diverse evenimente culturale și frecventați și alte grupări de genul cenaclurilor literare. Care ar fi cele care vă sunt mai apropiate de suflet?*

ND: Tot ce este cultură și eveniment cultural îmi este apropiat. Nu pot participa așa cum aș dori, dar cele pe care reușesc să le frecventez îmi sunt apropiate de suflet, altfel nu aș participa. Știți cum se spune dacă ai 10 copii, toți îți sunt apropiați de suflet, așa că voi răspunde direct: sunt membru activ al cenaclului „Destine” și, de la înființare, al cenaclului inginerilor, care se desfășoară la sediul Asociației Generale a Inginerilor din România. (AGIR). Fac parte din colectivul de redacție al revistelor „Destine” și „Independența Română”. Sunt vicepreședintele Cenaclului „Mihail Grămescu”, condus de poeta Elena Volcinschi în calitate de președinte, ce conduce și Clubul Internațional al Pensionarilor fără vârstă „Lucky Marinescu”. Particip sporadic la emisiunea „Radio Romantic”, de pe internet, moderată de domnul Costy Miulescu, doamna Selena - alias Radu Elena din Iași și doamna Alina Lucy David, din localitatea Ovidiu, Județul Constanța. Actualmente, mi-au fost lecturate poeziile la Radio Poema, Radio Romantic, Radio Vocativ.

6) ***MMC:*** *Care sunt revistele în care publicați, în general, poeziile?*

ND: De regulă, am publicat acolo unde mi s-au solicitat materiale. Am apărut destul de constant în reviste și ziare cum ar fi: suplimentul literar al ziarului „Univers Ingineresc” – „Literar Ing”, „Destine”, „Cetatea lui Bucur”, „Amprentele Sufletului”, „Cronica Fundaţiilor”, „Independenţa Română”, „Astralis”, „Convorbiri Literar – Artistice”, „Gândul Anonimului”, „Bogdania” din Focșani, „Vatra Veche” din Tg. Mureș, „Chronos-Peniţa de aur” și „Taifas Literar” din Brașov, I.D.E.I din Zalău, „Rotonda Valahă” din Rm. Vâlcea, „Gând Românesc” din Alba Iulia, „Apollon” din Urziceni, „Onyx” din Irlanda, „Pagini Româneşti” din Noua Zeelandă, „Meridianul Românesc” din Vaslui, Revista internațională de cultură „Cervantes” etc.

7) ***MMC:*** *Ce se află pe masa de lucru a poetului Nicu DOFTOREANU și ce i-ați sfătui pe cei care sunt la începutul lor creator în literatură?*

ND: Am în lucru, împreună cu poeta Maria Niculescu, o antologie de poeme traduse în limba italiană ce are ca titlu provizoriu: „Tangouri în stil Italian” sau „Un tango Italiano, un dolce tango”. Să vedem ce va ieși. În ceea ce-i privește pe cei care sunt la începutul lor de creator în literatură, le transmit și eu ce spunea Ion Heliade-Rădulescu, acum un secol, prin îndemnul său impetuos: „Scrieți, băieți, numai scrieți!”! A fost un îndemn emblematic pentru generația care a contribuit decisiv la dezvoltarea modernă a literaturii române și cred că este valabil și azi!

Milen BADRALEXI

(completare din Nr. 50 la articolul „Spre Ghecet")

Am trecut mai apoi prin atâtea clipe de restrişte, am colindat prin lume şi, cu trecerea tinereţii, am mai aflat câte ceva despre cârmaci sau timonieri, cum li se spune în marină.

Aşa s-a întâmplat odată ca un cârmuitor de ţară iscusit să ducă cu el dincolo, pe poarta cea strâmtă, un cuvânt sau vreun înscris, cu pecete pusă într-un lăcaş al leului, la un ceas de cumpănă şi de răspântie pentru soarta acelui neam. Iar juzii care l-au osândit cunoşteau doar porunca pe care o primiseră: după execuţie, să fie incinerat, iar cenuşa să-i fie spulberată. S-a mai întâmplat, dar într-un alt veac, că o măicuţă de la Agapia şi-a amintit la bătrâneţe de părintele mărturisitor al unui ilustru scriitor bucovinean, care a găzduit acolo, cu puţin timp înainte de moarte, de cineva din familia lui Vlahuţă. Acel părinte duhovnic a fost, zice-se, peste măsură de tulburat după ce bucovineanul i s-a spovedit. Da, pentru că era om de vază în ţară acel mirean. Iar într-o altă vreme, de grea cumpănă pentru neamul ăsta, s-au cunoscut la puşcărie nişte rătăciţi în zeghe, din două tabere potrivnice, şi apoi, apropiindu-se, unul din ei a destăinuit altuia din fărădelegile pe care le făptuise sub înaltă poruncă. Pe această cale, s-a aflat ceva mai mult despre părtaşii la săvârşirea asasinării unui mare om de stat şi istoric european din perioada interbelică. Stranii zodii au avut unii dintre aceşti timonieri. Unii s-au acoperit de glorie, iar apoi, din tăinuite pricini, au pierit precum un meteor. Nedreptăţiţi, alţii au avut parte doar de hula neamului.

Iar pe unii nici pământul nu i-a putut primi, de parcă i-ar fi ajuns de pe ceea lume cine mai ştie ale cui blesteme.

REGINEI MARIA[1]

Din volumul „SURÂSUL lui IANUS"
Editura BETTA, 2023

„Nu dăinuie în noi decât ceea ce am dat altora"
N. Iorga

Pe-altarul stâncii albe, în zori,
Marea se strămută în cer,
Vii, apele-i mă împresurau.
Urcam la Balcic, în soare.
Beatitudine înseamnă înălţare.
- Nu, nu mă tem! Am strigat.
Nu sunt eu oare răsfrângere din splendoare?
- Va fi aşa de muntele îl vei urca. Vei cuteza?

Ce spune izvorul? – Fantasma bucuriei
din dăruire se întrupă,
Ce spune Ceahlăul?
- Înălţătoare e jertfa.
Ce-i spune vântul mării, val neostenit?
Ce îi răspunde ea?
- Cu ce furtuni te-ai năpustit?
Ce spune Sfinxul?
- Sunt purtător al tainei piramidelor,
luminii închinate.
Ce spune oceanul?
- Împărăţiile mele de suflete
aşteaptă învăţătură.
Ce spune pasărea furtunii?
- În dorul lui mistuitor
de lumi celeste şi de zbor,
acolo-n slavă, m-a urmat un muritor.
Când s-a-mplinit înscrisul hărăzit,
când aripile-i s-au topit,
Icar, cu ultima suflare,
m-a binecuvântat
şi m-a menit spre înălţare.
.....
- Nu, nu mă tem! Am strigat.
Talazuri mă împresurau.
Prin ce magie, din tărie, lua chip
duhul templierului:
- Ascultaţi-mă, dar urmaţi-mă!
Durerea lumii, ea, înaltă,
deschide –o cale către stele...
Nepieritor e templierul.

Neîmblânzită, eternă,
în vatra-i de zeie, la un pas,
înşelătoare, nerăbdătoare să mă devore,
cu iubire, marea încă mă aştepta...
Vestitori, faceţi semnul
Şi păşiţi peste ea!

* * *

Fericit e slujitorul.

Balcic, 1983

[1] *Voi ce veţi veni în veac, nu uitaţi, la temelia Marei Uniri a stat jertfa de sânge a ţăranilor; mulţi dintre ei au trecut prin spitalele Reginei MARIA*

Cronica întâlnirii din 1 octombrie

În prezidiu, alături de **Viorel MARTIN**, preşedintele cercului, au mai luat parte **Florian Laurenţiu STOICA**, preşedintele *Fundaţiei Literar- Istorice STOIKA* şi director al revistei *Independenţa Română- Independenţa prin Cultură*, **Doina BÂRCĂ**, redactor şi secretar literar al revistei şi **Corneliu CRISTESCU**, vicepreşedintele *Cercului Scriitorilor Ingineri* din AGIR.

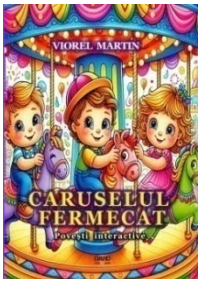

Invitatul de onoare, **Florian Laurenţiu STOICA,** după o scurtă introducere, a prezentat câteva aspecte despre *Fundaţia Literar-Istorică STOIKA* şi istoricul Revistei *Independenţa Română- Independenţa prin Cultură*. Apoi ne-a oferit interesante detalii despre cartea sa, *Lumini în ultraviolet*, din care a recitat câteva versuri din poezia *Rugă* inclusă în primul capitol al cărţii intitulat *Rugă pe altar*, iar din ultimul capitol, *Neobositele trăiri*, poezia: *Români, apăraţi-vă Ţara!*

Cu acest volum, autorul întregeşte panoplia sa de *Lumini*, din care mai fac parte: *Lumini sub umbre* (2015), *Lumini pestriţe* (2020) şi *Lumini abisale* (2024), dovedindu-ne că este un adevărat *POET AL LUMINII!*

Lucian GRUIA, poet, critic şi istoric literar, a prezentat noua carte pentru copii, intitulată *Caruselul copiilor*, lansată de **Viorel MARTIN**, carte apărută de curând la Editura DAVID-ART. „*Să scrii literatură pentru copii este o treabă dificilă. Trebuie să te cobori la nivelul lor, să te identifici cu ei. Brâncuşi spunea că: „atunci când ai uitat că eşti copil, eşti mort demult!*” - a afirmat Lucian GRUIA care în continuare a prezentat câteva detalii ale volumului:

- cartea are 9 capitole, toate construite într-un mod original, într-o manieră atractivă, atât din punct de vedere literar, cât şi din punct de vedere grafic, deosebit de plăcute pentru publicul ţintă, copiii!;

- fiecare capitol este o poartă către o temă esenţială pentru dezvoltarea armonioasă a celor mici; învăţăturile lui Viorel MARTIN către copii sunt transmise prin personajele cărţii;

- autorul are multă imaginaţie în crearea povestirilor, scrise cu talent într-un stil captivant, astfel încât fiecare copil să înveţe cu plăcere, fără să simtă povara lecturii;

- stilul narativ este jucăuş, cald şi accesibil, adaptat perfect vârstei copiilor de 6-8 ani;

- autorul şi-a dorit ca fiecare poveste să fie o aventură, nu doar o lecţie, ci un joc, o provocare, un prilej de râs şi de mirare!

- *cartea poartă şi un subtitlu, şi anume* Poveşti interactive*, care accentuează caracterul puternic original al cărţii. Fiecare capitol, care conţine cel puţin o poveste, se termină cu o concluzie, uneori cu o morală sau două, cu informaţii suplimentare de genul: „Ştiaţi că?" ..., dar şi cu întrebări provocatoare de felul: „Tu ce ai face dacă...?" la care autorul indică trei răspunsuri posibile, dar şi* răspunsul corect!;
- *bineînţeles, cartea mai conţine, la fiecare capitol, câte o glumă sau glumiţe pentru copii şi, desigur, nu lipsesc ghicitorile şi epigramele, autorul vrând, parcă, să iniţieze deja pe copii în epigrame.*

Prezentarea s-a încheiat cu afirmaţia că *Viorel MARTIN ştie să se copilărească...*

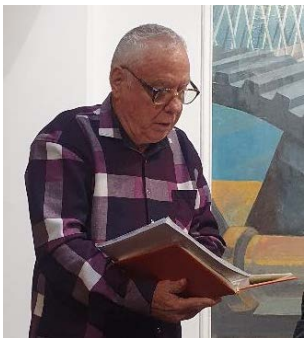

Florin GRIGORIU a început cu prezentarea unei povestioare, consemnată în cartea numită *COSMOGONIA*, care acum se află la Leipzig, în Germania, şi a continuat cu detalii interesante despre istoricul şi dezvoltarea haiuku-ului în Japonia şi la noi. **Haiku**-ul **este o observare a unei clipe reale** (*În cartea veche/ după câteva pagini/ dau de chipul drag*), sau **a unui moment fabulos** din preajmă (*Steaua pe boltă;/ Iosif şi Maria/ se închină pruncului*).

Structura este ***triadică*** (cine?, unde?, când?), ***regula de fier***: **5-7-5 silabe**. Haiku-ul, în formă liberă, are mai multe sau mai puţine silabe: altruism, singurătate, dragoste. În Antologia lui Valentin Nicoliţov de ***senryu***, aşa cum se numeşte **haiku-ul vesel**, şăgalnic, vioi, epigramatic, umoristic, unde lipseşte deobşte anotimpul, dar sunt celelalte categorii estetice ale speciei poetice de haiku. După ce ne-a încântat cu alte câteva exemple renumite de haiku-uri, a recitat şi o poezie proprie.

Viorel MARTIN a făcut o provocare celor din sală invitându-i să scrie un haiku. Pentru câştigător, se va da un Premiu constând în o sticlă cu vin.

Liviu ZANFIRESCU a citit o *epigramă* adresată lui Viorel MARTIN, iar apoi două poezii proprii: *Miroase a toamnă* şi *Mai dă-ne un vers*

Iuliana DINU a recitat două fabule-parodii pentru copii, *Vulpea şi corbul* şi *Vulpea şi ursul*, dar şi una pentru adulţi.

A urmat un *moment muzical* susţinut de colegul nostru, **Ovidiu ŢUŢUIANU**, la pian.

Elena ARMENESCU, membră a *Uniunii Scriitorilor din România*, a citit câteva poezii din volumul *Iubirea Împărătească*: poemul *Geneza* şi poezia de dragoste: *Cântă-mi, iubite!*

Doina BÂRCĂ a făcut o prezentare a calităţilor de scriitor, pictor, sculptor ale directorului revistei *Independenţa Română-Independenţa prin Cultură*, **Florian Laurenţiu STOICA** şi a recitat din volumul *Cervenia, te cânt!*, poezia *Părinţilor mei*.

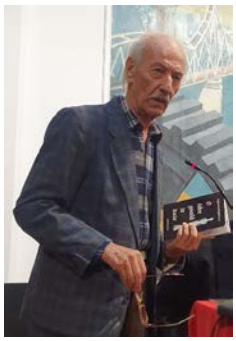
Nelu VASILE, alias NEVA, a recitat o epigramă despre *Independenţa*, referindu-se la fosta navă românească, ce s-a scufundat. În final, apreciind cartea lansată, *Caruselu'...* a transmis autorului *felicitări de la Nelu!*

Maria STURDZA CLOPOTARU a recitat o poeziile *Nectarul florii de aur* şi *La noi acasă*.
Ionel SIMA-Ştefeşti a recitat poeziile *Joc prin materie* şi *Privesc mapamondul*.

Ioan RAŢIU a recitat: *S-aude suferinţa din minciună*, *Câtă nedreptate curge* şi *E frumos, ori nu se poate,*
Ovidiu ŢUŢUIANU a prezentat epigramele *La Paştele cailor* şi *Citiţi-l pe Păcală* şi fabula *Revanşa ursului păcălit de vulpe*.

Valentin RĂDULESCU a recitat poezia *Vizite inopinate* şi o epigramă.
Cornelia Violeta POPESCU, redactor la revista *LITERAR ING*, a recitat poeziile *Sfârşit de vară* şi *Tablou pe pânză,* iar în final, un haiku: *Clopotul bate,/ sufletul saltă/ în arborele sfânt*.
Un alt haiku a fost propus spre evaluare de către **Florentin STRECHE**.

Totuşi, Florin GRIGORIU a oferit **Premiul pentru haiku** lui **Nelu VASILE**.

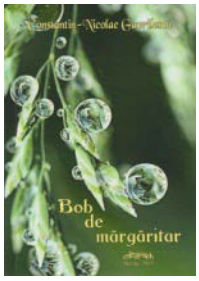
În final, **Marilena CARAGHIAUR** a recitat o poezie.
Moderatorul, **Viorel MARTIN,** a mulţumit tuturor pentru participare şi i-a invitat la un moment de socializare.

A consemnat **Corneliu CRISTESCU**
Foto: **Ioan GANEA-CHRISTU**

Cronica întâlnirii din 5 noiembrie

Întâlnirea, la care au participat 16 membri, a fost moderată de vicepreşedintele cercului, **Corneliu CRISTESCU**.

În prima parte a avut loc prezentarea volumului „Bob de mărgăritar”, autor Constantin-Nicolae GAVRILESCU. Acesta este al optulea volum de poezii.

* Autorul a descris un scurt istoric al naşterii acestei cărţi a cărei prefaţă e semnată de Doina BÂRCĂ, iar postfaţa de Nicu DOFTOREANU.

* **Corneliu CRISTESCU** a făcut o scurtă prezentare a omului şi poetului sensibil, Constantin-Nicolae GAVRILESCU, precum şi a operei sale de până acum, inclusiv a premiilor şi diplomelor câştigate la diferite concursuri şi cenacluri literare, încheind cu citirea poeziei de la pag. 23, intitulată *A mai trecut un an!.*

*** Ioan GANEA-CHRISTU** a apreciat că, în ciuda tuturor problemelor cu care s-a confruntat în ultima perioadă, şi-a păstrat puterea de a se menţine un romantic, un optimist care se bucură de minunile naturii şi l-a felicitat că şi-a găsit refugiul în poezie, în poezia lui, aşa cum e ea, nealterată cu prea multă şlefuire.

Valentin RĂDULESCU a afirmat despre Constantin-Nicolae GAVRILESCU că este un *meseriaş al poeziei* şi că priveşte lumea ca un *romantic pur!* A exemplificat citind, cu o intonaţie de profesionist, poezia de la pag. 60, intitulată *Poemul Lunii*.

* **Liviu ZANFIRESCU** a apreciat volumul prezentat, dar a fost impresionat de numărul de cărţi scoase în ultimii ani de către autor (trei în 2025) şi a atenţionat ca nu cumva să fie în detrimentul calităţii. Aici a intervenit Corneliu CRISTESCU, care a precizat că poeziile publicate sunt datate şi au fost scrise de-a lungul a două decenii!

* **Elly ROSSI IANCU**, prezentă pentru prima oară la şedinţele noastre, întrucât trăieşte în Italia, ne-a declarat că scrie direct ce-i vine din suflet, pe moment, scrisul fiind un act de curaj în a-ţi expune sufletul, apreciind rima frumoasă, cadenţa, melodicitatea, dar nedându-le prioritate. Spre exemplificare, a citit poezia *Acoperă-mă cu tine!*

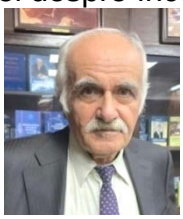
*** Florentina CUTEANU**, deasemenea la prima participare la cenaclul nostru, a citit două poezii proprii: *Ai rămas căsuţa mea (vezi pag. 8)* şi *Eu nu am în cer o casă*.

*** Ovidiu CUREA** a spus că în discuţiile noastre *EUL* este de evitat. Apoi, a citit două poezii proprii: *N-am să mă întorc* şi *Vizită la un muzeu* (vezi pag. 4).

*** Horia CRIOS** a prezentat o proză scurtă, impresionantă, intitulată „Doctorul Morgen”, pe care a citit-o Constantin GAVRILESCU.

*** Adrian MANOLACHE** a citit poeziile proprii: „Sonetul călătorului înaripat” şi „Rondel despre începutul mult visat”.

*** Maria MUNTEANU,** un veritabil talent popular, cu o memorie deosebită a citit pentru prima oară (de obicei a recitat) din cartea sa „PENTRU TOŢI ŞI PENTRU TOATE DE PRIN LUME ADUNATE”, poezia „Menirea”.

* **Mariana-Mihaela CAZIMIROVICI** a citit poezia *Vechi şi nou.*

Au mai intervenit **Valentin RĂDULESCU,** dând o replică colegului Adrian MANOLACHE care a spus că „nici poezia nu mai e ce-a fost în sec. 18”, afirmând ferm că *Poezia este şi va fi Regina Artelor!* Apoi a citit poezia *Lehamite.*

Liviu ZANFIRESCU a mai citit poeziile: *Încărunţind* şi *În oraşul cu iubire*, încheindu-şi recitalul cu poezia lui Eugen Frunză, *Pământul acesta!*

Au consemnat
Ioan GANEA-CHRISTU şi
Corneliu CRISTESCU,
Foto: **Ioan GANEA-CHRISTU**

Cronica întâlnirii din 3 decembrie

Şedinţa care a avut loc în sala mare a AGIR a fost moderată de **Viorel MARTIN**, preşedintele Cercului, iar din prezidiu au mai făcut parte, în calitate de invitaţi, **Florian Laurenţiu STOICA**, **Doina BÂRCĂ**, **Nicolae VASILE**, **Ioan RAŢIU** şi **Corneliu CRISTESCU**.

Tematica şedinţei a fost dedicată sărbătoririi **ZILEI NAŢIONALE A ROMÂNIEI**.

Cantautorul **Cătălin PANĂ** a intonat, acompaniat la chitară, **Imnul României.**

* Primul înscris la cuvânt, **Florian Laurenţiu STOICA a** făcut câteva referiri la momente importante din Primul Război Mondial, momente cu implicaţii deosebite în defăşurarea evenimentelor atât din timpul războiului, cât şi după acesta, până la semnarea **Tratatului de la Trianon**, din iunie 1920, momente care au condus, în final, la recunoaşterea internaţională a Marii Uniri!

*** Nicolae VASILE**, **preşedintele *Filialei Cronica Timpului a Uniunii Ziariştilor Profesionişti din România*** şi **directorul general** al revistei *CRONICA TIMPULUI*, care a venit cu plăcere la această sărbătoare de la AGIR, unde timp de 11 ani a fost preşedintele *Cercului Scriitorilor Ingineri* din AGIR, a spus că, în 1918, a fost un eveniment deosebit, vorbindu-se de ...***spiritul naţional al românilor***! După Primul Război Mondial, cele trei imperii vecine s-au

destrămat. Istoria a lucrat în favoarea noastră, a românilor. Românii erau uniţi în spiritul naţional de la 1848, iar idealul românesc era ca Statul român să fie pe tot teritoriul pe care se vorbea româneşte! Naţia să fie la fel ca teritoriul pe care trăiesc românii. După evocarea mai multor amănunte despre evenimentele care au dus la Marea Unire din 1918, a recitat o poezie dedicată lui Nicolae LABIŞ (110 ani de la naştere), menţionând că numele acestuia pare predestinat; scris ca în franceză: LA BICHE, în traducere, pur şi simplu: CĂPRIOARĂ!!

A urmat un scurt **moment muzical**, susţinut de talentatul nostru coleg, **Ovidiu ŢUŢUIANU**, poet, prozator, epigramist, dar şi pianist şi compozitor, care a interpretat la pian *HORA UNIRII!*

Au mai avut intervenţii legate de subiectul Unirii: **Geo CĂLUGĂRU, Nicuşor CONSTANTINESCU, Florin GRIGORIU, Nicu DOFTOREANU** şi **Doina BÂRCĂ**.

A urmat un **al doilea moment muzical**, susţinut de violonista **Ileana IONEŞTI**, prim solistă a *Orchestrei Simfonice a Inginerilor „Petru Ghenghea”*, împreună cu tânăra solistă **Irina NANEŞ,** la flaut, care au interpretat: *Doina*, de Petre Elinescu, *Dans ţărănesc*, de Constantin Dumitrescu, *Ciocârlia*, precum şi *Balada* lui Ciprian Porumbescu.

*** Maria STURDZA-CLOPOTARU**, îmbrăcată în costum bucovinean, a adus un elogiu marelui compozitor Ciprian Porumbescu şi a recitat din creaţia proprie poezia *Apartenență* din volumul *Poarta lirică.*

Au mai citit poezii **Grigore CURCANU, Marilena CARAGHIAUR**, **Liviu ZANFIRESCU**, **Ioan RAŢIU**, **Ion FORCOŞ** şi **Gheorghe ŢICLETE.**

Al treilea moment muzical a fost susţinut de Vasile **TOPÂRCEANU**, care a menţionat că tatăl său a căzut la Oarba de Mureş şi a cântat: *Măi Ardeal, Ardeal!* şi *Nu uita că eşti român!*

* **Viorel MARTIN** a recitat poezia *La mulţi ani, România!* dedicată acestei zile.

*** Mariana-Mihaela CAZIMIROVICI** a prezentat un eseu intitulat *Unitate şi Tradiţie*.

Au mai avut intervenţii:

*** Valentin RĂDULESCU,** care a recitat poezia *Trăiască România*, amintindu-ne că *Nihil sine Deo!*

* **Elena Raluca BĂRBULESCU,** care a prezentat un cântec despre glia şi tricolorul României;

* **Corneliu CRISTESCU,** care a citit poezia proprie intitulată *Marşul unirii românilor*, pe fondul unei melodii, adecvate versurilor, compusă şi interpretată la pian de **Ovidiu ŢUŢUIANU**.

Atmosfera a fost plină de vibraţie patriotică, toţi cei prezenţi având cel puţin un simbol naţional: costum, tricolor, steguleţ etc.

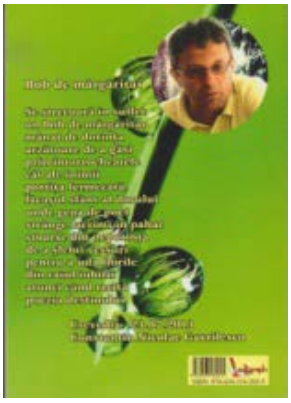
Adevărată Sărbătoare Naţională!

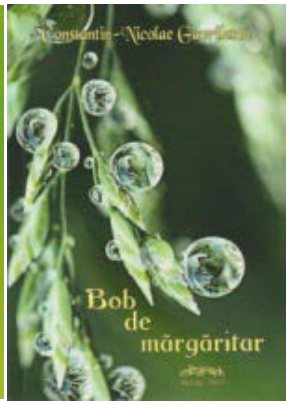

A consemnat
Corneliu CRISTESCU

Publicaţii recente ale membrilor cercului

Constantin Nicolae GAVRILESCU

Bob de mărgăritar
Editura Editgraph

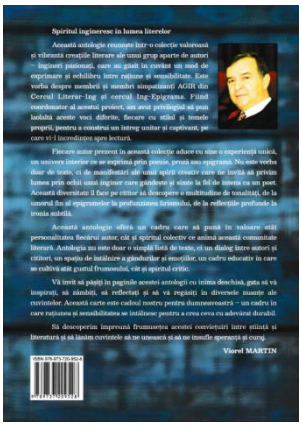
Niculina CROITORU

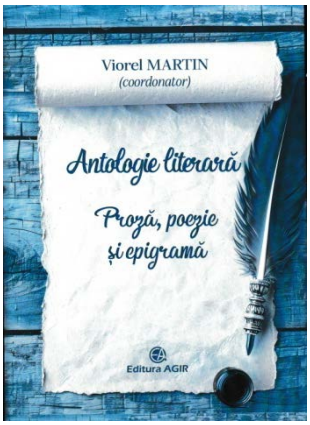

Drumul către mine
Editura Izvorul Cuvântului

Viorel MARTIN

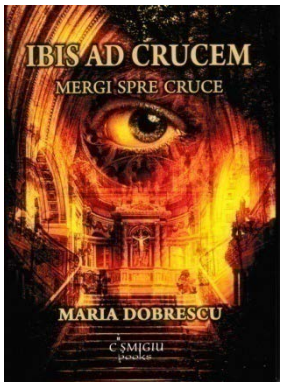

Antologie literară
Proză, poezie şi epigramă

Maria DOBRESCU

IBIS AD CRUCEM
MERGI SPRE CRUCE
Editura Cişmigiu

Cronica Timpului

Nr. 124-125

Nr. 126-127

Nr. 126-127

Viorel MARTIN

Inginer, scriitor, figură marcantă a umorului literar

A fost unul dintre pilonii culturali ai AGIR, într-o perioadă când cultura a avut de suferit la nivel național. Fiind inginer din domeniul recipienților sub presiune, a simțit în compensare nevoia relaxării și a făcut-o prin poezie și epigramă. Astfel, a devenit un epigramist, figură activă în lumea umorului literar și a epigramei, dar și un coordonator care a dus mai departe tradiția acestui gen satiric.

A fost cunoscut pentru umorul său tăios, ironia fină și creativitatea în versuri scurte. În paralel cu activitatea literară, are pregătire inginerească, implicându-se în grupuri de epigramiști „tech-humoriști", precum Cercul epigramiștilor ingineri din AGIR.

A fost fondator și director al revistei *Lumea Epigramei*, o publicație dedicată genului epigramatic și umorului literar, apărută din 2011 și încă în activitate. A fost implicat, de asemenea, în dirijarea revistei EPIGRAMA, publicație-pilon a Uniunii Epigramiștilor din România, în diverse perioade ale evoluției a acesteia și a coordonat Cercul epigramiștilor ingineri „ING-Epigrama" în cadrul AGIR.

Viorel MARTIN a scris și publicat mai multe volume de epigrame și poezii umoristice, printre care: *Epigrame și poezii umoristice* (2010); *Ar fi de râs, dacă n-ar fi de plâns* (2016) – un volum apreciat pentru ironia contextuală și spirit critic social/politic; *La 65 de ani* (2018); *Un inginer în lumea epigramei* (2018); *Un inginer cu umor* (2020). A contribuit și la antologii și dicționare tematice de epigramă.

A jucat un rol important în promovarea epigramei ca fenomen cultural, prin reviste, festivaluri și colaborări cu alte publicații literare din România. La evenimente literare (de exemplu festivaluri de epigramă), el figurează de multe ori ca organizator, coordonator sau vorbitor principal, atrăgând atenția asupra umorului ca formă literară relevantă și continuă.

Epigramele lui sunt descrise ca îndrăznețe și ironice, deseori cu aluzii politice sau sociale, dar și cu sensibilitate vizuală atunci când sunt adiacente caricaturii și artei grafice; publicul le recunoaște pentru inteligența lor subtilă și forța de observație.

Scrierile sale se caracterizează printr-o construcție clasică: catren bine ritmat, poantă limpede;Temele predilecte sunt: politica, moravurile sociale, lumea literară, vanitatea umană având un ton ironic, rar malițios, mai degrabă inteligent decât agresiv; La final, poanta nu țipă, ci zâmbește cu colțul gurii.

Viorel MARTIN se așază în galeria epigramiștilor români ca un artizan al finеții tăioase, mai degrabă chirurg decât duelant. Ca să-l vedem limpede, merită pus față în față cu câteva repere ale genului.

În raport cu Păstorel TEODOREANU, care miza pe exuberanță, pe savoare bahică și pe un hedonism ironic, epigrama lui fiind ca un pahar ridicat zgomotos, Viorel MARTIN doar ridică o sprânceană. Ironia lui e sobră, mai puțin gastronomică și mai mult etică. Unde Păstorel râde, Martin constată.

În raport cu Cincinat PAVELESCU, care a fost aristocratul epigramei, cu o eleganță ușor teatrală, uneori galantă, Viorel MARTIN este moderat în sarcasm. Nu caută salonul, ci realul imediat. Nu împodobește, ci decupează. Finalul lui e sec, exact, aproape contabil, dar cu efect de explozie întârziată.

În raport cu Grigore MOISIL, care practica epigrama ca paradox logic, cu umor de matematician, Viorel MARTIN este mai puțin abstract și mai moralist. El nu joacă doar cu idei, ci cu caractere. Epigrama lui judecă lumea, nu doar o răstoarnă.

În raport cu Constantin TĂNASE la care epigrama devenea pamflet, atac frontal,

uneori zgomotos, Viorel MARTIN preferă lovitura mică și sigură. Nu urlă, nu moralizează explicit, dar lasă cititorul cu senzația că tocmai a fost pus în fața unei oglinzi incomode.

Marca Viorel MARTIN înseamnă: limbaj clar, fără floricele, poantă construită, logic, nu decorativ, ironie rece, lucidă, interes constant pentru ipocrizie, vanitate, prostie cultivată, epigrama ca sentință, nu ca artificiu. Dacă epigrama românească ar fi un oraș, Păstorel ar fi cafeneaua, Cincinat teatrul, Moisil laboratorul, iar Viorel MARTIN ar fi tribunalul mic, de cartier, unde adevărul se spune în patru versuri și nu există recurs.

În afară de toate acestea, Viorel MARTIN a fost un mare patriot și nimic nu îl definește mai clar decât poezia":

Cu neamul meu

Eu sunt român și țin cu neamul meu
ca și americanul cu al lui;
De când sunt mic mă-nchin la Dumnezeu
și am fereastra plină cu gutui.

Bătrânii mei pământul l-au muncit,
cu plugul și cu mâini bătătorite;
Pe dealuri urcă veacul liniștit
și veșnicia bate din copite.

De multe ori mi-a fost în viață greu,
m-au năpădit necazul și durerea,
dar Eminescu m-a-nsoțit mereu
și lui Brâncuși i-am ascultat tăcerea.

În pomii mei sunt păsări cântătoare,
sunt botezat în Dunăre și Mare,
și plâng la-nmormântări, și joc la nunți;
Cu dacii mei sunt aninat de munți.

Și Dumnezeu mi-a ajutat mereu,
că sunt român și țin cu neamul meu.

Dumnezeu să îl odihnească!

Nicolae VASILE

Scrisoare către un prieten care s-a ridicat prea devreme la ceruri

Poate părea pueril, asemeni scrisorilor către Moş Crăciun, dar simt nevoia ca, acum, la despărţirea fizică de Moş MARTIN, să-i îndulcesc trecerea spre odihna veşnică…

Dragă Viorele, dragă confrate,

Te rog ca în continuare, de acolo, de sus, unde vei ajunge, *să fii cu ochii pe noi,* aşa cum şi noi vom fi în continuare cu gândul şi fapta alături de tine.

Cu ochii trişti de acum, când sufletul tău vesel se ridică, iar trupul tău obosit de suferinţă coboară în liniştea pământului (tu ştii cel mai bine de glumă!), îţi oferim o ultimă şedinţă de cenaclu în care umorul tău molipsitor, pe care l-ai propagat cu seriozitate la toate întâlnirile şi în toate scrierile, va dăinui.

Probabil că vei fi încântat, ca acolo, să te afli în compania celor mai valoroşi epigramişti care s-au ridicat înaintea ta şi pe care i-ai pomenit cu respect de atâtea ori…

Îţi sunt recunoscător pentru că întâlnirea cu tine, la AGIR, mi-a deschis o cale de a-mi dezvolta germenele de umor; ai fost ca un învăţător la atelierul de ajustare a catrenelor, un prieten pentru care mă rog la Dumnezeu să te odihnească în pace!

Închei cu o replică la epigrama ta:

Demult fiind pe şefu' supărat
Că multe din invenţii mi-a furat
Şi-aflând că proiectează un fecior
M-am implicat şi eu coautor.

Replică lui V.M.

De mult fiind cu şefu'-asociat
Şi multe lucruri am realizat,
Aflând că "pune" de-o antologie
M-am "pus" şi eu coautor… să fie!

Ioan GANEA-CHRISTU

Colectiv de redacţie:
Redactor-şef: Ioan GANEA-CHRISTU
Secretar general de redacţie: Corneliu CRISTESCU
Redactori: Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI, Viorel MARTIN, Ovidiu ŢUŢUIANU
Corector: Cornelia Violeta POPESCU

Potrivit legii, întreaga răspundere pentru conţinutul materialelor publicate în Suplimentul literar revine autorilor acestora.
Toate numerele Suplimentului literar sunt postate pe site-ul: www.agir.ro